

Od avtorja Vitezi in Čarovniki: Votlina skrivnosti

BOJAN EKSELENSKI

POEZIJA
MAGIJE IN MISTIKE

TAKO JE BOG GOVORIL

ZBIRKA FANTAZIJA

BOJAN EKSELENSKI

POEZIJA MAGIJE IN MISTIKE
TAKO JE BOG GOVORIL

ZBIRKA FANTAZIJA

Kolofon

Bojan Ekselenski

Poezija magije in mistike: Tako je Bog govoril

Copyright © 2015 - 2016 by Bojan Ekselenski. Vse pravice pridržane.

Prelom in oblikovanje:

Bojan Ekselenski

Založba:

Bojan Ekselenski, samozaložba

Zbirka:

Fantazija

Tiskanje:

Grafika Gracer (<http://www.grafika-gracer.si/>)

V Celju, maj 2016, 2. izdaja. Naklada - tisk po naročilu.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-1

EKSELENSKI, Bojan

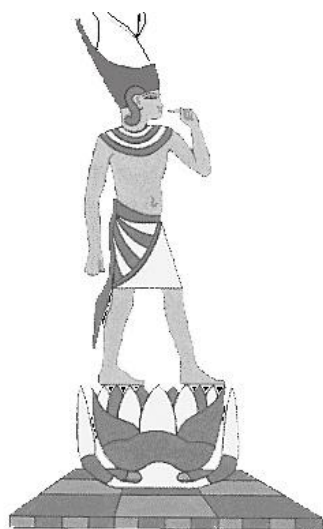
Poezija magije in mistike : tako je bog govoril / Bojan Ekselenski. - 2. izd. - V Celju : samozal.
B. Ekselenski, 2016. - (Zbirka Fantazija)

ISBN 978-961-93793-6-3

284743168

Kazalo Vsebine

Moja spremna beseda	4
0) Onostranstvo Tišine	7
1) Točka	10
2) Premica	12
3) Ploskev	14
4) Oblika	17
5) Čas	19
6) Zavedanje	21
7) Občutek	23
8) Razmislek	25
9) Podzavest	27
10) Kraljestvo	30
11) Nasvidenje v naslednjem Vesolju	33
O avtorju, biografija in druge informacije	36

MOJA SPREMNA BESEDA

Uvod v onstranstvo tišine

Zakaj torej še ena pesniška zbirka?
Pravično vprašanje!

Pričujoča pesniška zbirka je drugačna. Kako?

Poezija je izpoved uma, ubeseden lirični hrup izpovedujoče osebnosti. Osebne impresije trpljenja, hrepenenja, sreče, ponotranjenega dožemanja sveta in podobno so temelji poezije. Skratka, človekova zavest je hrupna poljana odzivanja na svet okoli nas. Poetična duša ta silni pritisk poskuša kanalizirati skozi poezijo. Pesniške besede so ubesedeni hrup ponotranjene refleksije.

A pričujoča zbirka ni odmev hrupa, temveč tišine. Zbirka je nekaj drugačnega.

Naj podam krajši uvod.

Človeški um je prostor, kamor se fokusirajo vplivi časa in prostora. S pomočjo zavestnega truda je možno ves ta hrup utišati in zavest očistiti vplivov okolja. Ko se človeški um utiša, postane zavest popolnoma odprta za to, čemur mistiki rečejo božanski vplivi. Središče zavesti postane ogenj čistega uvida, neobremenjenega z bučanjem valov čutil, čustev in misli. Mistiki temu rečejo poslušanje tišine božjega razodevanja. V resnični magiji je to prevajanje božje volje v udejanjen Univerzum.

Besede so nepomembne. Pravzaprav so odraz misli, približek posredovanja notranjega sveta. Torej so približek tudi izražanja notranje tišine.

V pesmih, ki sledijo, boste zaman iskali sledi hrupnega prepleta čustev in odzivanja na svet okoli nas. Te pesmi so nasprotje hrupnega izpovedovanja trpeče duše, navdihnjene od hermetične muze nerazumevanja.

Tako je bog govoril

Podnaslov zbirke je Tako je bog govoril. Seveda sebe ne smatram za boga. To bi bilo skrajno predrzno. Smatram se zgolj za poslušalca tišine nebeških strun razodevajočega vesolja. Z naporom volje je vsakdo sposoben poslušanja božanskih vplivov. Ko postaneš zgolj kanal skrivnosti onkraj zaznav, lahko spregovoriš s poezijo tišine. Bog govori s tišino. Hrup ni božje delo, je človeško delo.

Ljudje smo svojo zavest napolnili s hrupom odzivanja na nerazumljen svet okoli nas. Zaradi pomanjkanja pozornosti nas je strah obkrožajočega prepleta čutnih zaznav. Ker želimo pobegniti iz ječe, ki smo jo sami ustvarili, iščemo pot iz svojih glav. Za to uporabimo različne načine, a žal brez uspeha. Najsi se še tako trudimo, hrupa ne moremo utišati zgolj z novim hrupom, čeprav liričnim.

Pesniška zbirka pred vami gre v drugo smer, stran od hrupa.

Kako slišati tišino?

Pred branjem te zbirke se pripravite na njeno sporočilo. Svoj um morate zanjo pripraviti, saj v nasprotnem ne boste doživeli, kar se skriva v mističnih verzih. Kako to storite? Preprosto.

Najprej svoj um očistite vplivov okolja. Najdite si mirno mesto, lahko si prižgete dišečo palčko, svečo ali ste v temi. Udobno se namestite, naj vam telo ne bo ovira. Globoko vdihnite, zadržite dih, zatem izdihnite in zadržite praznino. Poskušajte misliti na nič. Sprva bo težko, a potrpežljivost bo nagrajena. Za ta svoj intimni trenutek samega s sabo odvrzite vse misli. Bodite samo vi. Zgolj in samo vi!

Zdaj je čas za začetek branja te poezije. Počnite to odprto, ne dopustite mislim, da vas motijo. Samo vpijajte to poezijo tišine in tudi vi postanite tišina ...

Vabljeni ste v čudoviti svet izven okrutnega hrupa.

Vabljeni v globine tihega kontemplativnega božjega razodetja.

Nekaj o božji govorici

Ljudje smo sposobni razumevanja božje govorice. Ubeseđenje neprekinjenega toka ustvarjalne tišine je kompromis. Mistična resnica ni ubesedljiva. Če bi se hotel z besedami približati resnici, bi vam natrosil zaporedje nesmislov, vrednih vsakega zaprtega oddelka. A najbližji užitni približek resnici je predaleč. Kaj mi je ostalo?

V dvanajst poglavjih božje emanacije sem podal oprimke, ki vam pomagajo zajeti tišino in se potopiti v čudoviti svet samega sebe.

Dobrodošli tam, kjer srce sreča razum in skupaj obsedita pod čistostjo zvezdnega neba.

Neskončna luč je ples praznine in odsotnosti.

O
ONOSTRANSTVO TIŠINE

SPOZNAJ SE IN UVIDEL BOŠ VSE MODROSTI VESOLJA!

Bodi pozoren in prepoznaj!
S prepoznavanjem pride modrost!
Modrost prinese dar brezpogojne ljubezni!
Skozi brezpogojno ljubeznijo si zvezda!
Zvezda si neskončna v brezmejnosti.

Preludij za vesolje

Čakate?
Poslušate?
Ste napeti?
Prav imate ljubimci praznine,
Ni še čas,
Kajti časa ni,
Ni neba,
Kajti ni prostora,
Povsod je tema,
Saj se ogenj še ni vžgal,
Ničesar ne otipate,
Saj še ni prahu nebeškega.
Čas si je vzel premor,
Niti teme še ni,
Saj se luč ni prižgala.
Pričakujete?
Večni zdaj in tukaj,
Povsod je nikjer,
Saj še ničesar ni,
Pričakujte.
Saj bo.
Oder je tu,
Večnost čaka na minljivost,
Neskončno še ni spoznalo končno,
Luč še ni rodila sence,
Vsi čakajo,
A tega še ne vedo,
Ljubimec ne ljubi,
Mati je brez otrok,
Sovražnik ne sovraži,
Prijateljstvo je brez prijatelja,
Bodimo v prvi vrsti vesoljnega gledališča,
Oglejmo si rojstvo vesolja iz prve vrste,
Kajti usoda nas bo odrinila tam daleč,
Izgubili se bomo,
Šli bomo na pot,
Pozabili bomo.
Konec brez začetka,
Začetek brez konca.
Tukaj je!
Točka.

Čudovito, ko brezmejnost in nič podata si roke.

I TOČKA

Utrinek

Končno je veselje,
Končno je število utrinkov,
Končno je število misli,
Končen sem!

Uzrl sem v nebo,
Utrinek,
In še en,
Utrinki so posebni,
Pridejo, grejo.
Želja je neskončna,
A misli so končne,
Trpljenje je neskončno.

Ugotovi romar v tišini noči to enačbo,
Najdi utrinek neskončnega,
Najdi svoj cilj!

Je res?
Med neskončno majhnima točkama je
prostor,
Brezmejnost za neskončno utrinkov,
Neskončno je repatic,
A vse je končno.

Eno je neskončno,
Ljubezen,
Z ljubečo pozornostjo objeta
brezpogojna ljubezen.
Končno objame neskončno.

Praznina nečesa

Sijaj nad vsem,
Luč od sem do brezmejnega,
Ničesar ni,
Praznina,
Ni časa, prostora, gibanja in luči,
Točka,
Odsotna nikjer,
Prežemanje sijaja,
Nevidnega očem,
Vidnega temi svodov,
Ko še ni zgoraj in spodaj,
Je vse, ker ni ničesar za vse.
Tišina,
Valovanje pride v večnem trenutku,
Vihar gibanja, toplina ognja, hlad
vesolja, otipljivost časov.
Konec. Krog. Začetek. Krog.

Razsvetljenje je otrok uvida.

2 PREMICA

Dva v rajju

Onadva sta božja stvaritev,
Položena sta na rajski otok,
Vse sta imela,
Obsijana od božje luči,
Obdana z božjimi stvaritvami,
A onadva nista Luč,
In zaželela sta si stebra devic Moči in
Pravičnosti,
Draga zaljubljenca, zakaj hočeta stebre
Pekla?
Zakaj iščeta moč jemanja?
Zakaj sta zavrnila moč darovanja?

Skozi nebeške strune

Zaljubljen sem v vode, ki se odprejo
nad puščavskimi sipinami,
Ljubeče objemam toplino ognja sredi
ledene teme,
Modrost gre mimo mene,
Saj vem, kam moram,
Dobro vem, kje sončna ladja pade v
morje Zahodno,
Tam na Vzhodu čutim ljubeči vrt.

Ona je ta sinja praznina neskončne poti,
Njeno telo je pot v vse poti razodetja,
Ob njej sem vedel, zakaj sem na poti,
Ona je stkala mrežo strun nebeških,
Grem in vem, da pridem,
Cilj je povsod na moji poti.

Neskončnost

Prihaja iz neskončnosti,
Ljubeča je na senčni strani,
Nevidna je na osončeni strani,
Njena pesem odzvanja tam,
Njena tišina vlada tu,
Ljubimec večnosti,
Pokaži svojo pot,
Pokaži svojo resnico,
Nikoli ne boš prišel,
Kajti nje ni tam,
Čeprav si na cilju,
Nisi spoznal začetka,
Nje ne vidiš,
Ona je povsod,
Ti si nikjer.

Posvetitev pokaže obraza radosti in žalosti.

3 PLOSKEV

Igra hrupne tišine

Spoznaj moj dragi to igro,
Igramo jo vsi,
Reče se ji življenje.
Duh izplaval je iz neskončnega vesolja,
Objel je blagoslovljene svetove,
Enim Luč podal,
Druge v temi pustil.
Moja draga je na nebeški ladji,
Pluje od vzhoda na zahod,
Pluje po orbiti srca mojega.
Kdo sem?
Tisti v ogledalu gotovo ne!
Tisti z mečem v roki gotovo ne!
Kdo sem?
Odgovora ne slišim v silnem hrupu.

Ono je pot

Zvezde nad mano,
Stotnije in tisoče njih,
Posute kot prah nebeški,
Cesta od ničesar do neskončnosti,
Od neskončnosti do ničesar,
Tukaj sem,
Pod svodom vsega in ničesar,
Hrepenim po neskončnem,
Hrepenim po vsem,
Moja pot pod zvezdami me vodi,
Pot svodom vsega v ničemer,
Ničesar v vsem,
Jaz sem ta, ki gre,
Čeprav ne pride.
Jaz sem ta, ki pride,
Ker ne gre.
Zvezde v meni,
Saj sem zvezda,
Ena in edina,
Nobena in ves svod,
Zvezda je središče,
A svod je nič.

Junaki srda božjega

Glejte jih na pragu vrta,
Oglejte te vojščake silne,
V eni roki ščit, v drugi strela srda
božjega,
Prihaja konec časov,
Vstajenje zveri iz globočin je blizu,

Junaki zbrani na peklenški dan,
Zaman hitite v pogube ponor,
Zaman borite se za božjo čast.

Ste spoznali svoje duše?
Ste spoznali svoje srce?
Pognale so vas tuje misli,
Pognal vas je tuj zanos.
Vojščaki s strelami in ščiti.

Junaki pred zidom zbrani,
Kralj silni stopi pred njih obličje,
Zakliče poziv časti in zvestobe,
Zakliče zvestobi do vladarja in dežele,
Oj junaki zbrani,
Čaka nas boj krvavi,
Silna ujma bo zgrabila naše duše,
Strašna volja nas stiska!
Oj junaki zbrani,
Skupaj še poslednjič izvlecimo meče,
Še poslednjič naj zaplapolajo zastave
svobode,
Če smrt bo kosila,
Pokosi naj naše duše,
Ne naše svobode!

Ti si pot

Popotnik je sam na tisti poti,
Sam na potovanju je spokore,
Pustil za sabo je zastor ognja,
Opustil je pot čez vode,
Najdi tisto,
Pojdi po tisto,
Razmišljal o tistem,
Ves čas bodi privržen tistemu,
Kajti Tisto je ti,
Tisto je potovanje v deželo Luči,
Zaprosil boš brodarja pod drevesom,
Dal mu boš svoj zaklad,
Saj veš,
Tam, kamor greš,
Tam, kjer si,
Tam ničvreden je zaklad,
Saj tam si ti s sabo.

Tihi dar

Svetniki, svetnice vseh nebeških
dvorov,
Postojte pred palačo luči,
Pozdravite sedem angelov življenja,
Naj vas radost objame,
Tukaj so sinovi Luči,
Prihajajo hčere zelenih planjav!
Postoj, junak zvezdne noči,
Ostal si sam na sončni barki,
Ostal si sam s svojim ljubečim darom,
Objokuj čase angelov,
Objokuj izgubljeno luč!
Zdaj si sam.
Zdaj ...

Ne odmerjaj in razmejuj prostora ljubezni.

4 OBLIKA

Obraz in roka

Kaj je v ogledalu življenja?
Kdo je v ogledalu?
Vidim ga, a to nisem jaz,
Moja roka nima srca,
Imam obraz,
Obličje zgoraj,
Obličje spodaj,
Ogledalo med njima,
Roka spredaj,
Roka zadaj,
Vidiš, a ne gledaš,
Spregledaš, čeprav ne veš,
Vse veš,
Ker ničesar ne veš,
Saj ne potrebuješ znanja o sebi,
Ker si,
Roka je tam,
Obraz je zgoraj,
Obraz je spodaj,
Zrcalo dela iluzijo,
Poslušam,
Slišim tišino,
Jaz sem tišina,
Jaz sem obličje,
Jaz sem tisto zgoraj,
Roka sem jaz,
Iluzija sem jaz,
Tisto je lotos,
Cvet nebeške ladje,
Z roko sežem k lotosu,
Obraz odseva na gladini,
Zrcalo je zgoraj,
Ker je zrcalo od spodaj,
Gre skozi oči,
Nikamor ne pride, gre in miruje,
Zvokov,
Saj ni zraka,
Ničesar ni,
Roka je zaris trenutka,
Obraz je odsev zrcala,
Nič je v nič.

Korak v meglo

Naredil sem korak,
Dolg in pomemben,
Korak v meglo,
Sivina okoli,
Silhete stvari,
Je res, kar vidijo oči?
Je resnica na dosegu rok?
Dvignil sem oči,
Znova sivina,
Koraki odmevajo,
Koraki skozi meglo resnice.
Kje je konec megle?
Kje nabrežje je reke življenja?
Je to, kar vidim?
Lahko otipam?
Poslušam in korakam,
Oči me varajo,
Čeprav jim verjamem.
Korakam v meglo,
Tam sem neviden,
Odhajajoč ali prihajajoč,
Neviden.

Skrajno ima moč krčenja. Objemi vizijo!

5
ČAS

Izbira

Stojiš.
Dobro glej!
Rdeče poljane so prazne,
Pred sabo nimaš ničesar,
Gor so zvezde,
Okoli tebe praznina,
Samo ta rdečina,
To zmagoslavje,
Saj veš,
Dragi ljubimec,
Zalučal si kopje,
Iz vlekel si meč,
Povzpел si se gor,
Si našel?
Stojiš pred petimi stebri,
Pred petimi temelji vesolja,
Jih poznaš?
Ogenj sijaja te bo opekел,
Odvрzi kopje modrosti,
Zrak prostora neskončnega te bo
odpihnil,
Odvрzi meč sodbe,
Voda časa te bo odplaknila v ponor
lupin,
Odvрzi čašo nesmrtnosti,
Zemlja vseh poti te bo prikovala na
svoja tla,
Odvрzi novčič podkupnine!
Kaj ti ostane?
Prepoznaš peti steber?
Pojdi okoli njega,
Najdi tisto, česar ne vidiš.
Da, dragi moj!
Peti steber!
Kozmična atrakcija s tabo prežema vsa
vesolja,
Odvрzi se torej, odloži svoje od prahu,
Stopi naprej.

Bratomor

Odprli so se znaki zapečateni,
Iščem Ozirisa, svojega kralja,
Iščem njegovo razkosano truplo,
Skrivam njegovo skrivnost,
Bežim zaradi sončne slave.

Set ga je umoril,
Umoril ga je lastni brat,
Lastna kri je spustila njegovo kri,
Odtekla je v Nil,
Obarvala ga z rdečino žalosti,
O moj mož,
O moj brat.

Potonila sem v globočine Nila,
Vzletela sem v nebeške višave,
Nosim svojo srečo,
Nosim Hora,
Sina božjega.

Samo moč ljubezni je zvezda. Dvigni oči v nebo duše.

6 ZAVEDANJE

Ljubezen v odhajanju

Ptica,
Veličastna v letu v modrini,
Ljubim jo,
Njo, ki odhaja,
Srce gre s ptico,
Ljubim, ker sem,
Občutim vse,
Čeprav nisem,
Vem,
Dar je vse,
Dal bom,
Ker nočem vzeti,
Prihajam,
Ker odhaja,
Ptica izgine,
Modrina potemni,
Utrip srca se utiša,
Dar je povsod,
Gluh sem, ker ne slišim,
Čeprav odhaja.
Samo odhaja.
Ljubezen.
Dar.

Imitacija

Vrtim se okoli sebe,
Vrtim se pred ogledali,
Odsevi v neskončnosti,
Nisem,
Ne prepoznam!
To je samo imitacija,
Moj odtis v pesku časa,
Moja lažniva glinena posoda,
Varljivi kalup prepirljivosti,
Beda na koncu končnega,
Tisto je moj odsev,
Nisem jaz,
Moja lupina me duši,
Imitacija človeškega življenja,
Plešem po taktu imitacij pesmi življenja,
Lahko izstopim?

Verjamem

Verjamem v ljubezen,
Torej ljubezen je.
Ko neham verjeti,
Neha biti.
Ljubezen je predajati,
Pot neskončnega dajanja,
Potovanje od nikoder nikamor,
Od povsod k vsemu,
Reka iz središča vesolja.
Ona je ena,
Je reka in pot,
Je središče in obod,
Je obok nad vsem in je vse.
Dajem, ker s tem postajam vse,
Želje sem raztopil v reki nebeški,
Vse, kar sem je ljubeči svod nad
vodami,
Ona je vode in mirovanje,
Ona je jaz skoznjo,
Jaz sem ona skozje.
Verjamem v ljubezen,
Torej ljubezen je.
Ko neham verjeti,
Neha biti.
Tam je začetek,
Tam je konec,
Ona je začetek,
Jaz sem konec,
Ona je nebesni obok,
Jaz sem zvezdni prah.
Vode reke oblivajo kamen,
Miruje,
Se pretaka,
Ljubezen je gibanje,
Ljubezen je mir.
Začutil sem objem.
Z nogami stojim v vodi,
Čutim mirovanje kamna,
Objema me gibanje vode.
Jaz sem, ker sem.

Skrita zmaga je šifra trojstva.

7
OBČUTEK

Letalec in nebo

Čudovito!
Veličastno!
Mršči me piš vetra,
Vse je pod mano,
Vsa ta velika ravnina,
Vso to valovanje sipin,
Kako svoboden sem,
Velike piramide so tam spodaj,
Nisem jih preštel,
V vsaki je nešteto utripov minulih,
Letim,
Zakaj sem pozabil modrino neba?
Do kam seže nebo?
Lahko izmerim neskončnost?
Pustite me!
Tisti na sipinah me ne vidijo,
Za njih me ni,
Saj oni imajo tla pod nogami,
Jaz sem letalec,
Osvojen peščene izparine,
Rešen bremena tam spodaj,
Moje je nebo od Vzhodnega do
Zahodnega morja,
Del sem neba,
Jasnina je moj dom,
Sonce je moj oče,
Luna je moja mati,
Vi tam spodaj ste pozabili,
Ubili ste zelenilo,
Usmrtili ste tla,
Iz vod ste naredili napoj gorčine,
Iz življenja ste prah naredili,
Tja se povrnite,
Mene ne dobite,
Letalec sem,
Odletel bom k očetu,
Doletel bom k materi.
Nebo in letalec.

Objem

Zardevam na predverju življenja,
Zaobjemam vse, kar je na nebu,
Stojim na tleh,
Od začetka do konca horizonta je rob,
Moje oči gledajo,
A zakaj ne vidijo?
Moja ušesa poslušajo,
A zakaj ne slišijo?
Pod nogami čutim težo,
A zakaj lebdim?
Čakam jutranjo barko,
Čakam sončnega popotnika,
A zakaj čakam, če ne dočakam?
Poskušam objeti od začetka do konca,
Poskušam objeti, kar slišim,
Poskušam objeti, kar vidim,
Izgubljen sem,
Iščem, a ne vem, kje in zakaj,
Objemam, a objem je prazen,
Imam in nimam,
Objem.

Popolnost daje glas viziji, ko spoznaš meje neskončnosti.

8 RAZMISLEK

Osmica

Poznaš število osem?
Obrni jo navzgor,
Dobiš dvojnost zgoraj in spodaj,
Položi jo,
Dobiš neskončnost,
A to ni število neskončnega,
To je numeracija končnega,
Tukaj sta dva ključa,
Ju vidiš?
Tam sta, pod prestolom ultimativnega,
Osem je število lepega,
Ravnotežje in strast,
Uskladi to,
Razumel boš skrivnosti,
Razpostavi orodja svetih,
Palica, meč, čaša in novčič,
Znaš uporabiti?
Imaš razumevanje?
On ima krila,
Na njem ni nič božanskega,
Prevaral vas je,
On je končen in zaključen,
Prihaja od zgoraj,
A je prozoren,
Stoji tu dol,
Kjer je temna voda,
On prinaša sporočilo,
Osem je vozil med nebesi in zemljo,
Razumeš?
Osem je število končnega razumevanja,
Saj si končen,
Tvoj del iz prahu je zaključen,
To je življenje.

Dvojina ednine

Spoznal sem jo,
Kraljico sredi puščav,
Ukrotila je leva divjine,
Naredila ga je krotkega,
Nisem je razumel,
Nihče je ne razume,
Ona je ukrotila leva strasti,
Kjer je nemir,
Prinesla je mir,
Videl sem stolp do neba,
Ona daje izbire,
Vedno sta dve poti,
Ena je proti nebeški kočiji,
Druga proti osamljenemu modrecu,
Izbira,
Dileme,
Naj prestopim reko življenja?
Bom bližje?
Čeprav je ena, sva dva.
Tam je,
Ukrotila je leva,
Odpustila kočijaža,
Utrgala je cvet,
Uzrla se je proti modrecu,
Glej jo karavano!
Tam je, gre proti reki.
Modrec in jaz,
Edina v dveh.
Smer je stran ali proti,
Od tu ne morem nazaj,
Ni vrnitve,
Iz enega sva dva.

Čistost se začne na najnižji stopnici nevidne prozornosti.

9 PODZAVEST

Globine

Ničesar se ne spominjam,
Saj mi ni treba,
Vse je v tem oceanu,
Vse je v neskončnih vodah,
Tukaj spi,
Te vode so prostor za sanje,
Za prepletanje minulih časov,
Vidim njegov obris,
Silhueta je potopljena v vode
minljivega,
Vse je raztopljeno,
Vse je pomešano,
Notri je odtis minulih,
Pozabljeni bogovi so tam daleč,
Vse je povsod,
Tukaj ni nje in njega,
Ona je preko njega,
On je preko nje,
Davno tega sta del teh vod,
Zmanjkuje mi zraka,
Ki ga ne potrebujem,
Mi kdo pove, kjer so moji spomini?
Mi kdo pokaže fragmente prekletega
sveta?
Vse je tam dol,
Vse se je zgodilo,
Vse je izginilo,
Tam globoko je tema,
Bojim se.

Proti zvezdi

Ne razumem,
Ne vem,
Ne zmorem.
Moram.
Razprl je vode prekletstva,
Samo s palico je to storil,
Njemu je lahko,
Nima nje,

Z njo bi moral najprej napojiti
neskončno čredo,
Razlil bi oceane po puščavi,
Razdelil je vode,
A ona je čakala na njegovo pot,
Kje sem?
Vode so se odmaknile,
Izplaval bom.
Kako?
Zakaj?
Kaj počne pero v roki?
Saj sem sredi vod.
Pero je njeno,
Čaka na vode,
Slišim njene neskončne črede,
S palico je ločil vode,
Prekletstvo minljivosti se razdeli,
Na levi je neskončni slap prekletstva
minulega,
Na desni je divje grmenje prekletstva
nedosegljivega,
Moja želja je sušina med obema
paravanoma vod prekletstva,
Od nje na bregu,
Do njega s palico.
Nebo nad mano potemni,
Zvezda utripa,
Ena sama, potem še nekaj njih,
Prepoznam.
Pozabim.
Želja gre naprej,
Spomin gre nazaj,
Zaslišim njen glas,
Odmev blagoslovi ta pas sušine,
Zagledam sijaj,
Ona je od zvezd,
Kdo je tisti s palico za odstiranje vod?
Nisem ga našel med zvezdami,
Vedno je izven,
A vode niso večne.

Ujetnik

Sedim sredi sobe,
Osamljen in pozabljen,
Odrli sem oči,
Ogledal sem si sobo,
Kakšen je to vic?
Kakšna je to šala?
Skočim na noge,
Levo in desno,
Pred mano in za mano,
Prazne stene,
Čisto prazne,
Moram naprej,
Saj to ni res,
V čigavi šali ždim sredi sobe?
Vrata se odprejo,
Pramen srebrne luči se splazi,
Moram.
Stečem proti luči,
Želim teči,
Noge ne ubogajo,
Za mano se temni,
Vem, kdo je tam,
Poznam tisto zver!
Ona požira spomine,
Živi od minulih misli,
Moč ji dajejo pozabljene ljubezni,
Razumem zver!
Noge!
Ubogajte me!
Konec heca,
Iga bo končana,
Preden se je začela,

Gremo!
Temačni prsti pozabe se že dotikajo
mojega strahu,
Kaj bi dal za vedro izgubljenih upanj!
Zalučal bi jih zveri v brezoblični fris!
Enačba je preprosta,
Vsi poznamo deveti krog,
Orbito vod minljivega,
Pajčolan nad potopljenimi.
Beg.
Vse je v umu,
Ves svet se dogaja na platnu zavesti,
Hitro naprej,
Najhitreje.
Luč je vse bližje,
Njen sijaj biserne topline me poživlja,
Ona želi mojo rešitev,
Nočem ostati ujetnik,
Moram vsaj do tistih dveh,
Tečem proti luči,
Biserni objem me odrešuje,
Temna zver zaostaja,
Skočim,
Tema izgine,
Vrata izginejo,
Luč izgine.
Okoli mene je šest zidov,
Ujetnik sem,
Zakaj?
Rešil sem se,
Ušel sem,
Na drugi strani se odškrnejo vrata,
Pramen luči zasije,
Osvetli temino ječe.

*Bleščava kraljestva ni od tega sveta, zato odeni se v pajčolan
vseh zvezd.*

IO KRALJESTVO

Vrnitev domov

Srečen sem na poljani,
Popotnik sem med svetovi in vesolji,
Imam samo popotno malho,
Oko imam na njej,
Plešem in skakljam,
Pod nogami vrtil se mi majhen kuža,
Plešem in se veselim,
Nič ne vem,
Ker je vse v meni,
Kdo sem, ne briga me,
Ker sem plesalec na soncu,
Komu mar za belo goro tam zadaj,
Plešem in teptam to zelenilo,
Toplina me razveseljuje,
Vse sem, a nimam ničesar,
Vse je v malhi,
To je vse,
Ničesar se ne dotaknem,
Mene se nič ne prime,
Saj vem, kaj je bilo prej!
Točka,
Premica,
Trikotnik,
Piramida,
Minljivost,
Sebstvo točke,
Občutenje minljivega,
Misel o neskončnem,
Vode pozabe,
Konec reke življenja,
Nebeški mir,
Konec vesolja,
Začetek moje poti,
Luč,
Brez luči,
Grem povsod in nikamor,
Hodim.
Pes skaklja in laja,
Ničesar ni,
To je samo platno stvarnika,
Jaz sem slika,

Nisem tu,
Grem.
Točka.
Konec sreča smrt,
Začetek sreča rojstvo,
Čakam,
Pričakujem.

Gospod na gori

Izplaval sem,
Tam je konec nebeške reke,
Našel sem ga,
Obdal sem se z obleko življenja,
Vriskam,
Kajti našel sem končni cilj,
Končni ocean na koncu reke.
Na gori uzrem gospoda,
Kaj počne v fini obleki tam na vrhu?
Kako je tja prišel?
Bil sem na gori,
Ko si na vrhu, pot je samo še navzdol,
Pil sem iz reke življenja,
Spominjam se njenega prvega potočka,
Izvira tam pod nogami device,
Nastaja iz njenega lunarnega odseva,
Bledice srebrne,
Teče pod nogami matere kraljev,
Zmagovite kraljice večnosti,
Pada mimo kraljevega prestola,
Zaliva ključne nebeškega kraljestva,
Namoči kočijo viteza zmagoslavja,
Drvi mimo ukročenega leva,
Je žuborenje pod nogami modreca,
Poganja kolo štirih kerubov,
Uravnoteži pravico vseh strani,
Naredi tolmun pred ognjenim
angelom,
Teče pred rogatim in sužnjema v
verigah,
Obliva stolp padlih vladarjev,
Ustavi se pred ponižno nevesto,
Najde si pot med psom in volkom,

Ohladi razgreti otroški ples,
Najde tišino luči,
Končno izlije se v ocean nad vesoljnim
breznom.
Zakaj je gospod na gori?
Zadaj je dežela pušče,
Kje je izgubil svojo pot?
Nebo izgublja se za horizontom,
Tam je konec oceana,
Tam je zrcalo,
Odsev gospoda na gori,
Izginja,
Rojen bo kot otrok skrinje življenja,
Stopil bom v tolmane reke,
Naj me odnese!
Kaj je tam zadaj?
Je življenje po smrti?
Je smrt za življenjem?
Trije so,
Zaslišim glasbo odmeva vesolja,
Na levi in desni sta zveri,
Nisem pobegnil?
Reka je edina varna pot,
Gospod na gori bo priplaval,
Vidim ga,
Izgine.
Zdaj vem.

Supernova

Zasijala je sredi nebeške črnine,
Blesk smrti odzvanja skozi čase,
Smrtni krč jo zgrabi,
Prevelika je za mirno smrt,
Premočna je za tišino spokoja,
Ognjeni pekel je izbruhnil,
Kratki vek je sijala skozi temine
vesoljne,
Bila je najsvetlejša,
Najsijajnejša,
Bahavo je s srebrnim sijem
blagoslavljala,
Odrezala si je svoj kos vesolja,
Nastopil je konec,
Noče umreti sama zase,
Noče se umakniti v tišini ugašanja,
Izbruhnila je,
Zasijala je kot milijarda sester,
Vse je presvetlila,
Njena smrt je vse zasenčila,
Pogoltnila je vse majhne in nemočne,
Skurila je tisoče svetov,
Milijoni so se scvrli v njenem sijočem
peklu,
Umorila je temo,
S smrtjo zasejala je življenje.

Bog nima nezaželenih otrok,
Vse je ustvarjeno iz ene
ljubezni,
Vse živi od enega darovanja,
Edini zakon je neprekinjena
kontemplacija na vse,
Odvrgi vse, saj ničesar ne
potrebuješ,
Pozabi vse, saj vse veš,
Ko si brez, imaš vse.

Volja je v službi Ljubezni.

II NASVIDENJE V NASLEDNJEM VESOLJU

Vesoljni odpad

Zakaj sedim na tem kupu smeti?
Vprašal sem popotnika,
Debelo zijal je,
Bebec še zase ni vedel,
Vprašal sem kraljico na nebeški barki,
Še slišala me ni,
Plula je gor, preko in dol,
Izginila za robom vesolja,
Vprašal sem kralja silnega,
Iz rok mu padla krogla je vladarska,
Našla je pot do smetišča,
Nisem tega vprašal,
Vprašal sem modreca na drugi strani,
Poslal mi je smrt v odgovor,
Zaplesala sta dva okostnjaka,
Zakaj sedim na tem kupu smeti?
Velike besede malo povedo,
Stopim pred ogledalo,
Vidim samo kup smeti,
Kje sem?
Ko si na kupu smeti, si sam,
Nihče te od tam ne izvleče,
Sprijaznil sem se,
Pa prebrskajmo med temi kupi!
Nekaj je zasijalo med odvratnostmi,
Glej no glej,
Našel sem zverženo ljubezen,
Le kod jo je odvrigel?
Še brskam,
Glej!
Raztrgana plahta prijateljstva,
Kdo je bil tako neroden?
Kdo bi si mislil?
Naluknjan lonec sreče,
Kdo bi ga tako naluknjaj?

Še to!
Zmečkan list poštenja,
Kako je padel sem?
Saj ni res!
Ne more biti!
Prebarvana palica poštenja,
Zakaj bi kdo želel pobarvano poštenje?
Kaj tu počnem?
Kaj bom še našel na tem odpadu?
Hej!
Tam je počeno ogledalo lepote,
Kako lahko nekaj počni od lepega?
Kaj mi je?
Zakaj na oceanu misli delam kodre z
vetrom skrbi?
Saj so vsi nekaj izgubili,
Vsi so nekaj ponaredili,
Sebe zamolčali,
Skrili za maskami laži,
Saj vem!
Nihče ni odvrigel laži,
Nikomur ni odveč sovraštvo,
Tudi strah ne pade sem na smetišče,
Prevara ima svoj dom tam zgoraj,
Grdo se skrije za ogledalom,
Torej bom tukaj,
Kar pojdite,
Kraljica, kralj, modrec in vsi,
Bodite na svojih dvorih,
Pustite me na odpadu vesoljnem,
Vem, ker me ne zanima.
Moj svod je neskončen.

Prozorna nevidnost

Ste že kdaj počakali na čas?
Vas je zazeblo sredi topline?
Ste zasovražili ljubezen?
Vas je prestrašil pogum?
Vsak eon ima svojo barvo,
Samo moj je prozoren,
Vsakdo ima svoj krog,
Vsakogar obarva križ,
Greš in si tukaj,
Moj eon je brez barve,
Ker sme prozoren,
Vidim in gledam,
Slišim in poslušam,
V ogledalu sme neviden,
Nesel sem svoj križ,
Postavil sem ga,
Vzel sem mu barvo,
Ker sem neviden,
Čas se zapre,
Toplina me objame,
Ljubezen se neskončno pretaka,
Pogum se je odreči iluzije,
Prozoren sem.
Dosegel sem.
Končnost.
Popolnost.
Skozi mene vse preseva,
Skozme odmevajo vsa veselja,
Sem.

Oznanjenje

Želiš si čaše nesmrtnosti,
Moraš umreti,
Želiš si najlepšega v ogledalu,
Ustraši se podobe,
Želiš še več,
Moraš ostati brez vsega,
Želiš, da te ljubijo,
Osovražen boš,
Želiš sijati na tujem nebu,
Zgrmel boš v lastno temo.

Krčma na robu vesolja

Kakšna je to krčma?
Nad njo se pne brezzvezdni svod,
Gostje v tišini čakajo,
A vse imajo,
Nihče ne govori,
A vsi so povedali,
Tam preko je rob vesolja,
Tukaj se vse zaključi,
Pričakovanje,
Vse je ljubezen,
Neprekinjen tok kozmične atrakcije,
Večni smisel vsega.
Nasvidenje torej v naslednjem vesolju.

Konec?

Bojan Ekselenski:

O sebi

Rodil sem se 29. 6. 1964 v Celju. Obiskoval sem IV. Osnovno šolo Celje, ki se je preimenovala v osnovno šolo Ivan Kovačič Efenka in znova nazaj v IV. Osnovno šolo. Srednjo kemijsko šolo sem obiskoval v Celju. Tudi ta šola se je preimenovala, osamosvajala in še kaj. Po srednji šoli sem odslužil vojaščino. Nato sem se zaposlil v Cinkarni Celje, kjer vedrim in oblačim še zdaj. Mimogredno sem ljubiteljski izredni študent EPF Maribor. Živim, životarim in ustvarjam v Celju, s pogledom na parkirišče, ki je vmes postalo gradbena jama in na koncu znova parkirišče in še bog ne ve, kaj še bo.

Trenutno delujem v Zvezdnem prahu in Celjskem literarnem društvu ter objavljam v literarnih revijah in zbirnikih celjske regije ter imam tudi nekaj tujih objav. Aktivno delujem na področju promocije spekulativne fikcije kot enemu najbolj zastopanih literarnih področij pri nas.

Bibliografija

Tiskane knjige:

- Vitezi in Čarovniki - Indigo otroci, ISBN 978-961-91614-5-6 (2007)
- Vitezi in Čarovniki - Indigo novi svet, ISBN 978-961-92766-8-6 (2011)
- Vitezi in Čarovniki - Votlina skrivnosti, ISBN 978-961-93373-0-1 (2012)
- Atlantida: Imperij sončnega boga, ISBN 978-961-93676-8-1 (2015)
- **Padec svetih: Povesti iz sage Vitezi in Čarovniki, 978-961-93793-5-6 (2016)**

Sourednik:

- Zvezdni prah 2012: letni zbir slovenske fikcije, ISBN 978-961-269-817-1 (2012)
- Zvezdni prah, Druga galaksija: zbir slovenske fikcije, ISBN978-961 93507-4-4 (2015)

Elektronske knjige:

- Vitezi in Čarovniki: Votlina skrivnosti (2013)
- Vitezi in Čarovniki: Vzpon indigo otrok (2014)
- Vitezi in Čarovniki: Indigo otroci (2014 - BREZPLAČNO)
- Vitezi in Čarovniki: Zadnji boj Zeolije (2013)
- Vitezi in Čarovniki: Duhovi Aldeverga (2013)
- Vitezi in Čarovniki: Indigo novi svet (2014)
- Rokodelstvo spekulativne fikcije 1 Delavnica kreativnega pisanja za vsakogar(2013)
- Atlantida: Imperij sončnega boga (2015)
- Teorija & Praksa e založništva (2015)
- Poezija magije in mistike: Tako je bog govoril (2015) - poezija
- Povesti od tod in tam (2015) - zbirka kratke proze (BREZPLAČNO)
- Somrak Drugotnosti, Povesti iz sage Vitezi in Čarovniki (2015)

Spletne strani

Vitezi in Čarovniki: <http://www.vitezicarovniki.com>

Moja profesionalna predstavitvena stran: <http://www.samozalozba.eu>

Projekt Atlantida: <http://www.atlantida.center>

Sveže v knjižnicah in knjigarnah

Padec svetih

Letos je prišla v knjižnice in izbrane knjigarne samostojna knjiga Padec svetih - Povest iz sage Vitezi in Čarovniki. Gre za kronološko drugo in vsebinsko osrednje delo iz zbirke Trilogija o Vesoljnem carstvu. Gre za tri ločene zgodbe o obdobju Vesoljnega carstva pred več kot 2000 leti. To obdobje je večkrat omenjeno v osrednjih knjigah sage, zato sem se odločil o tem napisati dodatne zgodbe. Padec svetih opisuje spektakularen beg iz oblegane prestolnice Svetovnega cesarstva. Na eni strani veličastni boj za preživetje človeštva, na drugi reševanje dediščine zlate dobe. Rdeča nit povesti je beg zadnjega polvilinskega cesarskega dediča iz oblegane prestolnice. Na begu združijo moči zvodnik, šef kriminalne družbe, dezertjerji, orčja sužnja in fanatični pripadniki kaste elešjev. Za petami so jim vsi ...

Vzpon Elejle

Vzpon Elejle bo najprej v elektronski obliki na eMki in Biblosu. Gre za kronološko prvi del Trilogije o Vesoljnem carstvu, kasneje bo tudi tiskana knjiga. Zgodba se prične z odhodom Dareja Halala, novega prvosvečenika (leceoha) v tempelj Emen Mabemot na daljnem otoku Tarafu. Na otok odpotuje z običajnim spremstvom, desetimi deviškimi svečenicami in stražo.

Na otoku ga najprej čaka soočenje s svojim predhodnikom, kajti vsakih 20 let mora novi svečenik odstraniti starega. Toda soočenje ne poteka v skladu s tradicijo.

Neka sila je že spuščena in išče pot z osamljenega otoka, ki ga ni na nobenem cesarskem zemljevidu.

Vazalna grofija Sonoroda je postala najprej kraljestvo in čez nekaj let se je rodilo Vesoljno carstvo, ki je poldrugo stoletje kasneje s Padcem končalo Svetovno cesarstvo.

Kmalu v knjigarnah in knjižnicah:

Vitezi in Čarovniki: Vzpon indigo otrok

Prvi del osrednje sage je kronološko umeščen med predzgodbo Votlina skrivnosti in Indigo novi svet. Knjiga je uredniško in vsebinsko popolnoma obnovljen izvirnik Indigo otroci iz leta 2007. V prenovljeni izdaji je ista samo rdeča nit, vse drugo je novo in bolje.

Seveda je zraven tudi precej dodatkov, mogoče najpomembnejši dodatki so Slovar, Vilinščina, Indigo otroci in nekaj odlomkov iz Vilinskih svetih knjig.

Knjiga je posvečena elementarnemu principu ognja, začetku stvari.

Na 32. Slovenskem knjižnem sejmu v Cankarjevem domu!

Beleške